

af Forslagene til § 19 kan jeg forbigaa Nr. 9 og 10, der handle om Kontorholdsogdgtgjørelse, idet de sigte til Lovforslag, som omhandles andetsteds. Med Hensyn til Forslaget Nr. 11 derimod, som Udvalget har tiltraadt, kan jeg bemærke, at jeg for mit personlige Vedkommende ikke kan sige, at jeg har havt fuld Forvisning om Nødvigheden af at gaa til den forlangte Forhøielse til Sæmeierier, medmindre man vil se sig istand til hurtigere at fremskynde og komme til Afslutning med de Forsøg, her er Tale om. Udvalget har ivoerigt i det Hele tiltraadt Forslaget, og jeg har ikke Ret til at gjøre nogen Bemærkning derimod. — Forslaget under Nr. 12 er stillet af hele Udvalget. Det kan synes lidt besynderligt, at Udvalget har stillet Forslag om Forhøielse af Kontoen „til Fiskeriets Fremme“, naar ærede Medlemmer ved 2den Behandling bleve bekjendte med, at der for 1877—78 kun var brugt 2,589 Kr. af den bevilgede Sum 8,000 Kr. og for 1878—79 indtil den 26de April, altsaa udover Finantsaaret, kun er brugt 4,020 Kr. af den bevilgede Sum 8,000 Kr. Der skulde altsaa snarere synes at være Grund til at nedsætte Kontoen med 4,000 Kr. istedetfor, som Udvalget stiller Forslag om, at forhøje den med 4,000 Kr. Naar dette Forslag imidlertid er fremkommet, maa deri ligge en Erkjendelse fra Udvalgets Side af, at der bør gjøres noget Mere ogsaa fra Indenrigsministeriets Side for Fiskeriets Fremme her til Lands, end hidtil er gjort. Jeg tror, at jeg tør sige, at det ialfald fra min og mine nærmeste Meningsfællers Side ikke er nogen særlig Anerkjendelse til Indenrigsministeren, der ligger i dette Forslag, men det er en Opfordring til Ministeren om, at hele dette vigtige Forhold tages under en ganske anderledes Behandling og Omsorg, end Tilfældet har været i de senere Aar. Bort lille Land ligger væsentlig Indskrænkning i sit territoriale Omraade derved, at vore Naboer til alle Sider opåbe vort Sæterritorium. Englænderne gaa iland paa Bestykkelsen af Jylland, Lyfterne gaa lige op til Stranden af vore Kyster paa de sydlige Der og i Belterne, og vore nordlige Brødre gaa paa samme Maade ind i vore Rige mod Ost. Jeg tror, at vi komme til at føre en fredelig Krig for at værne vort Territorium, og det sker kun ved en Udvilling af dette Forhold saaledes, at de Kræfter, der have Lyft til at beskæftige sig med dette Erhverv, faae fornøden Veiledning, Opmuntring og Bistand dertil. Det er ofte saaledes, at der paa Steder, hvor der kan være rig Anledning til at fremme Fiskeriet, blot

behøves en første Impuls, Veiledning og Hjælp, for at vise, at her kan gjøres Noget. Saa trækes Andre til, og der kan opstaa et blomstrende Fiskeri, netop naar Impulsen fra første Færd af er givet paa en forstændig Maade. Men i samme Grad som Interessen — jeg tror, jeg tør sige, ikke blot hos Fiskeribefolkningen, men hos Befolkningen i Almindelighed — vaagner for denne Erhvervsstilbe, synes det, at det ærede Ministeriums Interesse svækkes. Jeg kan ikke vente, at disse Udtalelser træffe samtlige Medlemmers Mening i Udvalget, som have stillet dette Forslag, og jeg haaber derfor, at andre Medlemmer af Udvalget ville udtale sig om dette Spørgsmaal. Jeg har tilladt mig at stille et Forslag under Nr. 13, der gaar ud paa at forandre Kontoen og Summen, som nu staar paa Forslaget under denne Konto, fra, hvad der vedtoges ved 2den Behandling. Der staar nemlig en Bevilling til Cand. mag. Winther paa 1200 Kr. Denne brave Mand, hvis Interesse og Dygtighed med Hensyn til hans Fag er noksom bekjendt, er afgaaet ved Døden. Det vilde maaste være rigtigst at dele dette Forslag i to saaledes, at Kontoen for det første udgik, og dernæst en ny Konto kom tilstede. Det er imidlertid ikke slet. Jeg antager, at det vilde være rigtigst, at Kontoen i alt Fald gik ud. Her har jeg tilladt mig at nævne en bestemt Mand til at indtræde i personlig Understøttelse for Finantsaaret 1879—80. Det er Adjunkt Feddersen i Viborg. Vi have ikke Mange her til Lands, der med saa levende Interesse og Opoffrelse af Tid og Kræfter arbeide i Fiskerifagets Interesse som Adjunkt Feddersen, og neppe Mange eller maaste Ingen, der paa visse Omraader i alt Fald af vort Fiskerivæsen, kunne sættes ved Siden af ham i theoretisk Indsigt og Dygtighed. Det forekommer mig imidlertid, at Ministeriet har en helt anden Opfattelse af, hvorledes man skal søge at bruge de saa Kræfter, der ere brugbare i den Virksomhed og have Interesse derfor og en lang Erfaring i saa Henseende; thi der har foreligget, — det er mig bekjendt — i de senere Aar, ikke før ifjor af visse Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa, og som Ministeren maaste ikke engang kjende — thi jeg forlanger ikke, at Ministeren skal kjende Alt med Hensyn til Anvendelsen af de Konti, der bevilges til hans Omsorg; min Bemærkning er saaledes ikke rettet mod Ministeren personlig — der har foreligget fra den paagjældende Mand i 1878—79 Andragender til Ministeriet først om en ringe Sum til Hjælp ved Udgivelsen af en Piece om Anlæg af Fiske damme,